

[Nordqvist.]

mende selskab skal gøre sådan og sådan, med streg under „skal“. Derfor skulle man nødvendigvis mødes med den indvending fra skattemyndighederne, at de afskrivninger, man har foretaget med aktieselskabsloven i hånd, ikke kan accepteres af skattemyndighederne. Den slags dobbelte bestemmelser, der kun kan forvirre borgerne, må vi se at få udryddet.

Jeg mener, at aktieselskabslovsforslaget og lovforslaget om anpartsselskaber tilsammen, når først de er indkørt, vil vise sig at være nogle glimrende instrumenter, praktiske og fornuftige for det fremtidige danske erhvervsliv, og det radikale venstre kan tiltræde begge lovforslag med samtlige ændringsforslag.

Vi kan ikke tiltræde de to af SF stillede ændringsforslag om lønmodtagere i direktionen. Nu er det vel i det hele taget problematisk, om det er så særlig behageligt at være medlem af direktionen, men bortset fra det er en direktør en arbejdstager, han er selskabets funktionær. Vi mener, at den måde, arbejdstagerne bedst bliver repræsenteret i selskabet på, er ved de nævnte repræsentanter i bestyrelsen.

Heller ikke jeg skal undlade at takke ministeren for den gode vilje og udvalgets formand for god evne til at få de modstridende opfattelser til at bøje sig mod hinanden, og jeg skal takke øvrige udvalgets medlemmer for et fornuftigt samarbejde.

Poul Dam: Jeg kan begynde med at udtrykke min glæde over, at det er lykkedes at få disse to lovforslag frem til anden behandling, og i naturlig forlængelse heraf min beklagelse af, at det ikke lykkedes at få de tre andre lovforslag frem. Jeg bemærkede, at det nærmest glædede hr. Hans Kjær, at vi ikke var kommet så langt med dem. Men for mig er det et minus, at de foreslåede regler om offentlig repræsentation i pengeinstitutternes ledelse nu må udskydes, og at forsikringsselskaberne altså heller ikke kommer med, når det drejer sig om lønmodtagernes repræsentation i ledelsen. Der var en naturlig sammenhæng i det forslagsbundt, handelsministeren fremsatte, og jeg er derfor ked af, at vi ikke har fået det hele med i denne omgang.

De mange ændringsforslag, der er stillet,

skal jeg ikke sige noget særligt om. Det fremgår af den meget udmærkede og fyldige betænkning, hvad der er baggrunden for dem. Jeg skal dog bemærke om et af dem, nemlig ændringsforslaget om forøgelse af den pligtige aktiekapital, at det er en nyttig og for længst påkrævet revision, der her sker. Vi ved alle, at der er foregået en meget omfattende stiftelse af 10.000 kr.s aktieselskaber igennem de senere år, og det fortsætter tilsyneladende med usvækket hast. Det må betegnes som et misbrug af aktieselskabsformen. De pågældende aktieselskaber stiftes kun i meget få tilfælde af hensyn til erhvervsformål. De stiftes af skattehensyn og af mange andre grunde og er altså i modstrid med aktieselskabslovens egentlige formål.

Loven træder først i kraft den 1. januar 1974, og man kan måske sætte et spørgsmålstegn ved det rimelige og fornuftige i, at denne nyttegning af 10.000 kr.s aktieselskaber stadig kan fortsætte endnu i 7 måneder, hvorefter de pågældende selskaber har 3 år til at fortsætte deres virksomhed i uden at behøve at sætte aktiekapitalen op til de 100.000 kr. Jeg ved ikke, om der er tid til at se på det mellem anden og tredje behandling, men i hvert fald er her en mangel ved lovforslaget.

Om ændringsforslagene i øvrigt gælder i det store og hele, at de er præget dels af tekniske hensyn, dels af det grundsynspunkt, at det kapitalistiske liv er en jungle, hvor man må være bekymret for regler, der med et demokratisk formål kan gøre det alt for let at drive spekulation omkring aktieselskaberne. Når granskningsparagraffen er foreslået ændret, er begrundelsen bl. a. den, at man skal kunne hindre, at et eller andet tilfældigt mindretal, der ikke forfølger aktieselskabets formål, men helt private formål, kan bidrage til at bringe selskabet i vanskeligheder og dermed gøre det lettere at slagte virksomheden. Der er også andre af reglerne, som er ændret på grund af faren for virksomhedsslagning.

Det er tekniske ændringer, der som sagt bunder i en virkeligheds erkendelse, nemlig en erkendelse af, hvordan det kapitalistiske samfund fungerer, og da vi nu engang foreløbig lever i dette kapitalistiske samfund, er vi nødt til at acceptere reglerne. De er på det givne grundlag rimelige og fornuftige.